

opusdei.org

Noveen tot de eerbiedwaardige Montse Grases

Francisco Faus heeft deze noveen geschreven om vooral jongeren te interesseren voor het leven van Montse Grases en opdat zij op haar voorspraak gunsten vragen. We publiceren op deze site de vertaling van deze noveen, met het oog op haar sterfdag 26 maart. Binnenkort is de noveen in boekvorm beschikbaar, geschikt voor multimedia.

31-1-2013

Noveen tot MONTSE GRASES

Noveen tot Montse Grases epub

De eerbiedwaardige dienaress Montse Grases

Gebed voor privé-devotie

Heer, Gij hebt uw dienaress Montse de genade gegeven om kalm en opgewekt uw goddelijke wil te aanvaarden en deze overgave met bewonderenswaardige eenvoud midden in de wereld te beleven: geef dat ook ik met liefde mijn dagelijkse bezigheden aan U mag opdragen en weet om te zetten in een christelijke dienst aan de naaste. Gewaardig U uw dienaress te verheerlijken en verleen mij op haar voorspraak de gunst die ik U vraag ... (*eigen intentie*). Amen.

Onze Vader, Weesgegroet, Eer aan de Vader ...

Overeenkomstig het decreet van paus Urbanus VIII verklaren wij dat het niet de bedoeling is met dit gebed vooruit te lopen op de uitspraak van het kerkelijk gezag en dat dit gebed niet bestemd is voor gebruik tijdens openbare erediensten.

Het leven van Montse Grases

Montserrat Grases werd op 10 juli 1941 geboren in Barcelona, in een diep christelijk gezin. Haar ouders hebben haar en haar acht broers en zussen opgevoed in een sfeer van oprechte vroomheid en respect voor vrijheid.

Na de middelbare school ging ze naar de Beroepsopleiding voor de Vrouw in Barcelona.

In 1957 voelde zij dat de Heer haar riep om in het Opus Dei een weg tot

heiliging te volgen, door midden in de wereld het christelijke leven in zijn volheid te beleven. Na de nodige raad te hebben ingewonnen, vroeg zij tot het Werk te worden toegelaten.

Kenmerkend voor haar inspanning om heilig te worden was haar liefde tot de heilige Mensheid van Christus, haar eucharistische vroomheid, haar verering van de heilige Maagd Maria, haar grote nederigheid en haar inzet om anderen van dienst te zijn. Zij wist God in haar studie en werk te ontmoeten door de kleine dingen van alledag met liefde te vervullen.

In juni 1958 werd in één been botkanker geconstateerd. Zij leed hevige pijn en heeft die met een heldhaftige sterkte en sereniteit gedragen.

Gedurende haar ziekte heeft ze door haar aanstekelijke blijdschap, die ze nooit verloor, en door haar vermogen om vriendschap te sluiten

uit een oprechte inzet voor de zielen, veel vriendinnen en studiegenoten dichterbij God gebracht.

Zij stierf op Witte Donderdag, 26 maart 1959. Zij is begraven in de crypte van de kapel van Onze Lieve Vrouw van *Bonaigua* (adres: Jiménez Iglesias 1, 08034 Barcelona, Spanje)

Op 26 april 2016 heeft paus Franciscus verklaard dat ze de deugden op een heldhaftige wijze heeft beleefd. Vanaf dat moment kan Montse “eerbiedwaardig” worden genoemd. De postulator voor haar zaligverklaring legt: “Met de eerbiedwaardig verklaring van Montse, beveelt de Kerk haar aan als voorbeeld om na te volgen. Ook spoort de Kerk aan om via haar voorspraak gunsten van de hemel te verkrijgen.”

1^e dag

Liefde tot God

Overweging: het voorbeeld van Montse

“Zoals zo veel jongeren in onze tijd hield Montse intens van het leven, van sport, muziek en toneel. Het leiden van een christelijk leven ging bij haar niet vanzelf. Bij haar kwam de heiligheid voort uit liefde.

Onvermoeibaar streed ze dag in dag uit met een glimlach, in vreugde en verdriet, om van God te houden. Dat was haar boodschap: ons er aan te herinneren dat het mogelijk is om hier en nu in ons alledaagse leven heilig te worden” (J. M. Cejas [JMC], *Montse Grases. La alegría de la entrega*, 2ª edición, Rialp, Madrid 1993. *Montse Grases, De vreugde van de overgave*, blz. 486).

De laatste dagen van haar leven, toen ze al niet meer kon opstaan, “kuste ze vaak haar kruisje en zei tot de Heer: *Jezus, ik hou veel, veel, veel van U en ook van Maria*” (JMC, blz. 464).

Gebed

Heer, op voorspraak van Montse vraag ik U de genade U iedere dag méér lief te hebben en veel van andere mensen te houden. Maak dat ik moeite doe mijn egoïsme te overwinnen: dat ik iedere keer minder aan mijzelf – aan wat ik wil – denk, en dat ik met uw genade een groot hart krijg om U boven alles te beminnen en mijn naaste als mijzelf (uit Lucas 10, 27).

Help me te strijden tegen de kleinzielige verleiding om te denken dat ik niet méér kan doen dan dat ik al doe en me opsluit in mijn eigen wereldje. Ik wil dat de edelmoedige overgave van Montse mij als een levendig voorbeeld aanzet *een leven van liefde te leiden* – zoals sint Paulus heeft gezegd – *naar het voorbeeld van Christus, die ons heeft bemind en zich voor ons heeft overgeleverd (Ef 5, 2)*.

Mijn God, ik heb U lief, maar... leer me lief te hebben! (De Weg, 423). Alles wat men uit liefde doet, wordt mooi en groots (De Weg, 429).

Bid nu het gebed tot Montse (blz. 1)

2^e dag

Innerlijk leven

Overweging: het voorbeeld van Montse

“In heel korte tijd – zegt Rosa, een vriendin van Montse – is ze menselijk en geestelijk vooruitgegaan. Haar relatie met God kwam duidelijk naar voren... Ik merkte het aan alles. Daarom heb ik de laatste maand van haar leven alles wat ze zei opgeschreven. En als ik thuiskwam, deed ik er gebed mee, want dat hielp mij enorm in mijn gesprek met God” (JMC, blz. 418).

“Ze was zo menselijk en tegelijk zo bovennatuurlijk en wist beide met elkaar te verweven; Haar eenheid van leven was heel sterk... Het menselijke en het geestelijke waren bij haar niet gescheiden, maar liepen in elkaar over” (JMC, blz. 418).

“Je hoefde alleen maar te zien met welke diepe vroomheid zij de Communie, het gebed, de geestelijke lezing, de rozenkrans, enz. beleefde om te weten waar zij haar kracht vandaan haalde.” “Ze streed op een heldhaftige manier om ze allemaal te praktiseren ondanks haar moeilijke omstandigheden” (vgl. JMC, blz. 435 en 438).

Gebed

Heer, ik zou in mijn geestelijk leven willen groeien en het verdiepen. Soms voel ik een vreemde leegte, alsof ik van binnen verlamd, lauw en ingedut ben. Misschien komt dat doordat ik met minder liefde dan U

van mij verlangt, bid, biecht en te communie ga. Leer mij te bidden en iedere dag met meer intimiteit en liefde met U om te gaan.

Ik wil een edelmoedige ziel worden, met een constant en verstorven innerlijk leven. Daarom vraag ik U op voorspraak van Montse de genade om – dagelijks, wekelijks en maandelijks – trouw en concreet te zijn in mijn vroomheidsuitingen en deze niet uit te stellen, zodat mijn wens om te bidden niet bij een theorie blijft.

Actie is niets waard zonder gebed; het gebed krijgt waarde door het offer (De Weg, 81). Dat volgen van een leefplan en een dagrooster, zei je me, is zo eentonig! En ik heb je geantwoord: Het is zo eentonig, omdat er liefde ontbreekt (De Weg, 77).

Bid nu het gebed tot Montse (blz. 1)

3^e dag

De zin van het leven

Overweging: het voorbeeld van Montse

Toen ze de roeping van Montse tot het Opus Dei bespraken, zei haar vader tegen haar vriendinnen: “Denk maar niet dat mijn dochter niet wist wat liefde is, omdat ze zo jong was. Mijn dochter was verliefd. Ze was verliefd op God. Dat was de zin van haar leven.

Daarom bad ze, deed ze apostolaat, gehoorzaamde zij en streed ze. Ik merkte hoe ze door een voortdurende strijd dag in dag uit meer met God verenigd werd... En dat deed ze allemaal omdat ze verliefd was” (JMC, blz. 478).

Marie Louise, een vriendin die Montse de avond voor haar overlijden bezocht, schreef later: “op dat moment had het leven volmaakt zin... U, Heer, was daar: we moesten

leven met het oog op U, veel meer op U gericht, helemaal voor U. Met U heeft het leven een duidelijke zin; zonder U heeft het geen enkele betekenis” (JMC, blz. 472).

Een dag na haar overlijden en een bezoek aan het mortuarium zei Rosa: “Op dat ogenblik dacht ik eraan hoe gelukkig Montse op aarde was geweest en hoe gelukkig ze in de hemel zou zijn. Ik moest denken aan wat de stichter van het Opus Dei heeft gezegd: dat het geluk van de hemel weggelegd is voor degenen die op aarde gelukkig weten te zijn. En zij was gelukkig, tot het laatste moment” (JMC, blz. 477).

Gebed

Heer, laat niet toe dat mijn leven mislukt en vastloopt in de materiële dingen, in zinnelijkheid, ijdelheid, genotzucht, enz. – zoals helaas met zoveel mensen gebeurt die geen

enkel ideaal hebben dat hun bestaan zin geeft.

Ik vraag U op voorspraak van Montse dat ik mijn hart vol vertrouwen kan openen voor uw uitnodiging aan ons, wanneer U zegt: *Ik ben het licht van de wereld. Wie Mij volgt, dwaalt niet rond in de duisternis, maar zal het licht van het leven bezitten (Joh 8, 12).*

En maak dat ik niet schrik als ik hoor wat U er aan toevoegt: *Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen (Mt 16, 24).*

Zorg dat je leven niet onvruchtbaar blijft. – Wees nuttig. – Laat iets blijvends na. – Laat het licht van je geloof en je liefde stralen. (...) Steek alle wegen van de aarde in brand met het vuur van Christus, dat je in je hart draagt (De Weg, 1).

Bid nu het gebed tot Montse (blz. 1)

4^e dag

De wil van God vervullen

Overweging: het voorbeeld van Montse

Kort nadat Montse het nieuws had gehoord dat ze ongeneeslijke ziek was als gevolg van een tumor in haar been (het sarcoom van Ewing), vertelde een priester haar dat God een voorkeursliefde voor haar had. Ze vertelde toen aan de leidster van het centrum van het Opus Dei waar ze altijd kwam: “Stel je voor, in het begin was ik het daar niet mee eens, maar nu wel... En ik ben nu heel rustig en heel tevreden. Ik voel een grote innerlijke vrede. En ik wil de wil van God doen. Als ik dat vergeet, moet je me daaraan herinneren.... Dit is de tweede keer dat ik mij aan God heb overgegeven. De eerste overgave was mijn ‘ja’ op mijn roeping tot het Opus Dei” (JMC, blz. 304).

Tegen een jeugdvriendin, apotheker, zei Montse: “Rosa, als er een nieuw medicijn komt, zal ik het nemen. En als ze mijn been moeten amputeren, kunnen ze dat doen. En als de Heer wil dat ik doodga..., dan ga ik dood. Ik strijd omdat ik wil leven, omdat ik van het Opus Dei ben, omdat ik de Heer wil dienen, omdat ik mijn ouders dit lijden wil besparen. Ik wil en bemin het leven... Maar als God wil dat ik doodga..., dan ga ik dood... want ik kan jullie ook vanuit de hemel helpen” (JMC, blz. 410).

Haar moeder vertelt dat Montse op de dag dat ze haar thuis de diagnose meedeelden, ‘s avonds voor een beeldje van Maria van Montserrat, haar patroonheilige, knielde en zei: “Wat u wilt.” Daarna is ze rustig gaan slapen (vgl. JMC, blz. 301).

Gebed

Heer, iedere keer dat wij het Onzevader bidden zeggen wij: *uw*

Wil geschiede op aarde zoals in de hemel. Ik wil deze woorden niet alleen maar zeggen. Ik wil echt Uw wil aanvaarden en doen. Ik wil mezelf niet langer voor de gek houden door het Onzevader te bidden, terwijl ik tegelijk denk: “mijn wil geschiede”.

Help mij om, zoals Montse te zeggen: “Ik wil de wil van God vervullen... Heer, wat U wilt”. Dat vraag ik U met woorden van de psalm: *Wijs Gij mij de weg die ik gaan moet. Mijn leven geef ik in uw hand (Ps 143, 8)*. Laat mij elke dag weten wat U op ieder ogenblik van mij verwacht, in de makkelijke en moeilijke momenten en help mij om dat met uw genade te doen. Laat Montse mij helpen als mijn voorspreekster bij U.

Jezus, wat U ook “wilt”..., ik houd ervan (De Weg, 773). Veel grote dingen hangen ervan af, of jij en ik ons

gedragen zoals God het wil. – Vergeet dat niet (De Weg, 755).

Bid nu het gebed tot Montse (blz. 1)

5^e dag

Heiligheid in het dagelijks leven

Overweging: het voorbeeld van Montse

“Na verloop van tijd ben ik gaan beseffen – vertelt Rosa – dat het buitengewone aan Montse nou net dat normale was. Als we naar haar ziekte informeerden, antwoordde ze zonder bagatelliseren en zonder overdrijven, op dezelfde toon waarmee iemand anders zou kunnen zeggen: ‘ik heb vanmorgen mijn proefwerk verknald’...Montse wilde nooit aandacht trekken (JMC, blz. 313-314).

Wat deed Montse voor buitengewoons? Wat maakte haar

‘anders’ dan andere meisjes uit haar milieu en tijd? José María Pemán – een bekende Spaans schrijver – gaf het antwoord: “het buitengewone van het leven van Montse was haar liefde voor God. In het gewone dagelijkse leven wist zij Jezus altijd dichtbij haar en hield ze zielsveel van Hem. Dat was wat *haar* anders maakte” (JMC, blz. 484).

“En bijna zonder dat iemand het merkte, maakte ze van haar leven een prachtige gobelin uit de ‘kleine dingen’ van iedere dag, die ze er met de draad van de liefde op borduurde” (JMC, blz. 484-485).

Gebed

Jezus, soms lijkt mijn leven me heel saai, burgerlijk. Help me te begrijpen dat de dertig jaar van uw ‘verborgen leven’ die – in de nabijheid van Maria en Jozef – ogenschijnlijk oninteressant verliepen, in werkelijkheid een prachtig dagelijks

gedicht van goddelijke en menselijke liefde vormden.

Die grootsheid van het ‘verborgen leven’ was het heldere licht dat U in de ziel van de heilige Jozefmaria hebt aangestoken en dat hij over de hele wereld heeft verspreid, ook in het hart van Montse: begrijpen dat U op ons wacht in de gewone dingen van het gezinsleven, van het werk en van de dagelijkse plichten; en dat alle nobele taken op aarde, zelfs de kleinste en nederigste, een weg van heiligheid kunnen zijn, ‘een gelegenheid om U te beminnen en met vreugde en eenvoud te dienen’.

Doe alles uit liefde. – Dan zijn er geen ‘kleine dingen’: alles wordt groot. – De volharding in de kleine dingen, uit liefde, is heldhaftigheid (De Weg, 813).

Bid nu het gebed tot Montse (blz. 1)

De familie Grases

6^e dag

Een christelijk gezin

Overweging: het voorbeeld van Montse

“Wat een liefde heerste er in dat huis! Het was echt een van die ‘lichtende en vreugdevolle huisgezinnen’ waar de stichter van het Opus Dei het altijd over had... Altijd als ik Montse ging bezoeken – vertelt een vriendin – vroeg haar moeder, in plaats van over haar eigen verdriet te spreken, hoe het met mij ging en met mijn ouders, of mijn moeder weer in orde was, of ik blij was met mijn studie en welk vak me het meeste moeite kostte... Je merkte door hun gedrag dat iedereen in dat huis heel verenigd was met God” (JMC, blz. 388).

“Ik heb God altijd gedankt – vertelde Manolita, de moeder van Montse – voor het grote vertrouwen dat we in

elkaar hadden. Ik heb er vaak bij stilgestaan hoe belangrijk het is dat ouders echt bevriend zijn met hun kinderen en er voor hen zijn in hun kleine en grote problemen” (JMC, blz. 130).

“Een grote zorg van haar was, dat iemand vanwege haar zou lijden. Op een dag riep ze haar vader en vroeg hem: ‘Papa, ben je blij?’ Datzelfde deed ze met iedereen van het gezin, er nog aan toevoegend: ‘Wij zijn het gelukkigste gezin van Barcelona. Als ik doodga, wil ik niet dat er iemand bedroefd is: jullie moeten blij zijn” (JMC, blz. 394).

Gebed

Heer, wanneer U in ons hart bent, kunnen we – in ons gezin, op school, in ons werk, tijdens onze ontspanning – vol genegenheid, fijngevoeligheid en dienstgeest met elkaar samenleven, en sereniteit en optimisme uitstralen. Zo was het

gezin van Montse en zo was zij: met haar familie, op school, met al haar vrienden, bij het bergklimmen en skiën.

Geef mij op voorspraak van Montse dat ik – vooral onder mijn naasten – die vrede en vreugde kan uitstralen die, zelfs bij het grootste leed, in haar gezin heersten, en die een getrouwe weerspiegeling waren van wat er over de eerste christenen is gezegd: *De menigte die het geloof had aangenomen, was één van hart en één van ziel (Hand 4, 32).*

Hartewens: dat ik goed ben en alle anderen beter dan ik (De Weg, 284). Flonkeren als een ster..., verlangen hoog op te stijgen en als een hemellichaam te schitteren?

Beter is: branden als een fakkel in het verborgene, en alles wat je aanraakt in vuur en vlam zetten.– Dat is jouw apostolaat: daarvoor ben jij op aarde (*De Weg*, 835).

Bid nu het gebed tot Montse (blz. 1)

7^e dag

Vriendschap en apostolaat

Overweging: het voorbeeld van Montse

Montse hield van skiën. Ze had met haar skigroep tot de heilige Bernardus gebeden dat er voldoende sneeuw zou vallen. Waarom was ze er zo gek op? “Het was niet alleen de sport – zegt een vriendin – ; ze wilde meer vriendinnen hebben en ze liet geen gelegenheid voorbijgaan om dieper op de vriendschap in te gaan en er een apostolische omgang van te maken.” (...) Bij die uitstapjes hielden ze zich behoorlijk goed aan het leefplan, hoewel het er soms wat chaotisch aan toeging. Daarover zei ze: “het viel niet altijd mee, weet je” (JMC, blz. 255 en 257).

Een gesprek met een vriendin, toen ze al ernstig ziek in bed lag: “Montse, hoe gaat het met je? – Goed! – Kan ik iets voor je doen? – Nee hoor. Of ... nou ja, wil je weten wat me heel, heel gelukkig zou maken? – Ja, zeg het. – Okay, er zijn binnenkort bezinningsdagen..., als jij zou gaan, zou je me heel gelukkig maken. En daarna vertelde ze, met die stralende glimlach van haar, moppen en ze lachte, en we zongen de liedjes die ik haar op de gitaar had leren spelen” (JMC, blz. 404-405).

Een paar uur voordat ze voor altijd bij God zou zijn, spande ze zich nog in om tegen de vriendinnen rond haar bed te zeggen: “Ik hou veel van jullie allemaal, maar ik hou meer, veel meer van God” (JMC, blz. 469).

Gebed

Heer, wanneer zal ik mezelf nou eens vergeten en besluiten mijn leven te gebruiken om de anderen te

helpen, in het bijzonder om ze dichter bij U te brengen? Zoals alle goede kinderen van God, leefde Montse voor de anderen. Het was haar grootste vreugde wanneer ze iets kon doen om ze te helpen het geluk op aarde en in de hemel te vinden. En wat doe ik?

Ik vraag U op voorspraak van Montse, mij deze apostolische ijver te geven, met gebed en offertjes voor de anderen, met het voorbeeld van de deugden en met een loyale vriendschap; die oprechte vriendschap die maakt dat we ons hart openen en met God spreken.

“Een geheim. – Een publiek geheim: de wereldcrises ontstaan door een tekort aan heiligen.

God wenst een handvol van 'zijn' mensen in iedere menselijke activiteit... (*De Weg*, 301). *Het is nodig dat je een 'mens van God' bent, een mens van innerlijk leven, een mens*

van gebed en offer. – Jouw apostolaat moet zijn als het overvloeien van je leven 'van binnen uit'” (De Weg, 961).

Bid nu het gebed tot Montse (blz. 1)

8^e dag

Met liefde lijden

Overweging: het voorbeeld van Montse

“Ze wist dat ze de strijd altijd kon winnen – herinnert haar broer Enrique zich – omdat ze wist dat ‘God geen veldslagen verliest’ (heilige Jozefmaria). En omdat ze wist dat de liefde van God altijd sterker is dan de dood. (...) Dat was de bron van haar vreugde die ons zo verbaasde. Zo veranderde haar verdriet in vreugde. Ze veranderde het in Liefde” (JMC, blz. 482-483).

“Bij haar laatste en definitieve beproeving wist ze het beste uit

zichzelf te halen, zoals in die tennistoernooien van club Barcino, als ze een sterke rivaal tegenover zich kreeg... Ze wist alle liefde die ze in zich had, te geven, in vereniging met het lijden van Jezus aan het kruis, en ze speelde alle spelletjes van God mee. (...) En God won het spel; zoals altijd” (JMC, blz. 482).

“Een vriendin die in haar jeugd kinderverlamming had en met krukken liep, verklaarde dat ze door het voorbeeld van Montse had geleerd wat de heilige Jozefmaria zei: wat iemand écht ongelukkig maakt, is de poging het kruis uit zijn leven te verwijderen, maar het kruis vinden is Christus vinden, de Liefde ... Door Montse heb ik leren beminnen..., ik weet dat het niet het juiste woord is, maar ik kan geen ander vinden: ik heb geleerd van haar ziekte te houden. En van de mijne...” (JMC, blz. 407).

Gebed

Heer, een van de dingen die ik in heiligen het meest bewonder is de liefde waarmee ze, met uw hulp, hebben geleerd te lijden; door niet op hun pijn te letten en geen zelfmedelijden te koesteren.

Integendeel, ze waren juist meer dan ooit bezorgd voor het welzijn van hun naasten. Ik weet dat liefde het geheim achter die houding is, Liefde voor U! Dat is de genade die ik U vraag, op voorspraak van Montse.

Jezus, help mij om zonder angst vlakbij U aan het Kruis te blijven, om mijn lijden te verenigen met de pijnen waarmee U zich voor ons en voor ons heil hebt overgeleverd. Om ook mijn lijden te verenigen met de liefde waarmee U in uw doodsangst aan ons hebt gedacht, aan de Vader vergiffenis voor uw vijanden hebt gevraagd, de goede moordenaar naar de hemel liet gaan en ons uw

Allerheiligste Moeder tot onze eigen Moeder hebt gegeven.

Vergeet niet, dat smart de toetssteen van de liefde is! (De Weg, 439).

Bewonder de zielskracht van de heilige Maria: aan de voet van het Kruis, ten prooi aan de diepste menselijke smart – geen smart is aan de hare gelijk – en toch vol sterkte.– Vraag haar om die zielskracht, opdat ook jij het aan de voet van het Kruis leert uithouden (De Weg, 508).

Bid nu het gebed tot Montse (blz. 1)

9^e dag

Altijd vrede en vreugde

Overweging: het voorbeeld van Montse

“Montse heeft Jezus aan het Kruis gevonden; een Jezus die zich toevertrouwde aan de armen van zijn Vader met de woorden: ‘in uw

handen beveel Ik mijn Geest'. En omdat zij op haar Vader God vertrouwde en zich in zijn handen wist, was ze sereen, rustig, gelukkig” (JMC, blz. 481).

Nadat ze hoorde dat haar ziekte ernstig was, “was ze nooit bedroefd. Ze bleef sympathiek en verloor nooit haar gevoel voor humor. Ze maakte van alles een grapje en had altijd een anekdote paraat. Ze maakte mij altijd aan het lachen, herinnerde een vriendin zich” (JMC, blz. 343).

In het dagboek van haar centrum van het Opus Dei, staat: “Montse is gekomen en ze heeft een poosje in bed gelegen. (...) Vanuit bed heeft ze met de anderen meegezongen. (...) Ze waren diep onder de indruk bij het zien van haar vreugde. Een heleboel meisjes komen ons vragen: is ze er echt zo slecht aan toe? Ze is zo tevreden...! En natuurlijk is ze dat, want ze wil in volle vrijheid alles wat

de Heer haar vraagt, met liefde en vreugde aan Hem geven” (JMC, blz. 379).

Gebed

Heer, wanneer ik de gemoedsrust en vreugde overweeg die Montse tot het laatste moment had, schaam ik me over mijn onrust, angsten, klachten en benauwdheid over onbelangrijke dingen. Ik vraag U vergiffenis voor mijn kleine geloof en ik vraag de genade om niet te vergeten dat U altijd bij mij bent en me op ieder moment en in alle omstandigheden van mijn leven als een liefdevolle Vader beschermt.

Ik weet dat de innerlijke vrede in ons hart het sterke beginsel is van de christelijke vreugde en dat die vrede verkregen wordt door te doen wat Jezus vraagt: *Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken. Neemt mijn juk op uw*

schouders en leert van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht en mijn last is licht (Mt 11, 28-30). Jezus, met de hulp van de voorspraak van Montse, wil ik dichter naar U toe groeien, wil ik op U vertrouwen, wil ik rusten in U... en uw Kruis met gratie dragen. Aanvaard mijn overgave.

De totale aanvaarding van de wil van God voert noodzakelijkerwijs tot de vreugde en de vrede, het geluk in het Kruis. – Dan zal men ervaren dat het juk van Christus zacht is en Zijn last licht (De Weg, 758).

Bid nu het gebed tot Montse (blz. 1)

Auteur: Francisco Faus

Met kerkelijke goedkeuring

- Onder het kopje *Overweging* worden getuigenissen over het voorbeeld van Montse

- aangehaald, uit het boek van J.M. Cejas (JMC): zie de 1^e dag
- Aan het eind van iedere dag worden overwegingen uit het boek *De Weg* opgenomen, van de heilige Jozefmaria Escrivá, stichter van het Opus Dei. Montse gebruikte dit boek meestal om gebed mee te doen. *De Weg* heeft een grote invloed op haar leven gehad.

Wie een gunst heeft ontvangen op haar voorspraak, wordt verzocht dit door te geven aan de Prelatuur van het Opus Dei in Nederland, Jan Luijkenstraat 52, 1071 CS Amsterdam.

E mail: info.nl@opusdei.org of via de speciale pagina op deze website.

Meer informatie over Montse of over het Opus Dei:

<https://opusdei.org/nl-nl/article/montse-grases-eeerbiedwaardig-verklaard/>

Francisco Faus

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/noveen-montse-grases/>
(21-3-2026)